

[Henry Christensen.]

anden, som hver gang medfører 1.500 mill. kr. i ekstra købekraft? Skulle man ikke være meget mere bange for det? Det er finansministeren tilsyneladende ikke nær så bange for.

Det er let nok at stille sig på regeringens side og sige, at det, der kommer fra den side af salen, kommer vi med alle indvendingerne imod, og det er klart, at på den måde kan man hindre mulighederne for en bredere løsning i folketinget, og det er måske det, finansministeren og regeringen vil. Jeg synes ikke, det er klogt; jeg synes ikke, det er fornuftigt, og jeg synes altså heller ikke, det er fornuftigt, at ministeren stiller sig på det standpunkt, at der ikke er nogen sammenhæng i de synspunkter, venstre har.

Jeg er meget mere taknemlig for udtalelser fra en lang række andre sider, der tilsyneladende viste meget mere forståelse for de tanker, venstre har ført frem. Jeg håber, finansministeren efter nøjere overvejelse vil være mindre afvisende.

Dernæst har jeg en bemærkning at gøre vedrørende skattereformen. Det er rigtigt, at forhandlingerne herom har fået lov til at ligge stille i adskillige måneder. Det er ikke efter mit ønske, at arbejdet hermed er gået i stå, og jeg vil gerne henstille til finansministeren, at dette arbejde ikke fremtidig får lov til at ligge brak så længe, som tilfældet har været. Det er heller ikke departementets skyld, for de tekniske spørgsmål er blevet besvaret hurtigt, men en række mere skattepolitiske spørgsmål og spørgsmål af måske lidt dyberegående karakter, som er stillet for adskillige måneder siden, er blevet ubesvaret. Skulle den højtærede finansminister ikke prøve at tage sig lidt mere sammen i den henseende? Hvis der er realiteter i hans ønske om, at der skal ske et arbejde her, så må vi have de spørgsmål besvaret.

Må jeg sige ganske konkret til den højtærede finansminister, at jeg har nu i mere end et halvt år efterlyst en indsats fra regeringens side i retning af, at man som grundlag for en afgørelse vedrørende den linje, man ville følge, på samme måde som man har fremsat et lovforslag om en merværdiafgift, fremkom med et tilsvarende forslag om den anden mulighed, en detailomsætningsafgift. Jeg tror, jeg ganske enkelt kan

sige til ministeren, at han kommer ikke videre, hvis der ikke sker noget på dette område. (*Finansministeren* [Henry Grünbaum]: Jeg har jo sagt, jeg har sat det i gang!). Ja men hvornår kan vi vente svar? Det er det, jeg er interesseret i. Jeg vil altså bare have sagt, at det er ikke venstres vilje til at arbejde med problemerne, det skorter på i udvalget vedrørende merværdiafgiftsforslaget.

Poul Møller: En eller anden taler i debatten påstod, at mit parti havde ført visnepolitik siden 1953. Man tør jo sige, at i så fald har det ikke givet sig udslag i, at partiet er visnet, og det har heller ikke givet sig udslag i, at folketingets arbejde er gået i stå. Jeg ved ikke, hvad man mener med, at et parti, som ikke har flertal her i tinget, skulle kunne få tingets politik til at visne. Flertallet kan bare arbejde, hvis man ikke er tilfreds med det konservative folkepartis medvirken. Flertallet i marts kunne åbenbart ikke løse problemerne. Jeg tror for resten, det var det samme ærede medlem, som nu talte om visnepolitik, der i foråret trådte frem og sagde, at nu havde han gennemført en ansvarsbevidst politik her i landet og havde brudt med partiet venstre og alt det dér. Nu 9 måneder senere er situationen den, at vi skal igennem det hele en gang til. Man tør sige, at det ærede medlems indsats har været såre beskeden; man tør sige, at den har ikke givet de resultater, han regnede med dengang.

Når det ærede medlem taler om skattereformen, må jeg fremhæve, at vi har fremlagt vore forslag. Jeg ved godt, det ærede medlem ikke sidder i udvalget, men derfor kunne han alligevel godt læse andre tanker end sine egne. Vi har fremlagt vore forslag i folketinget og i merværdiafgiftsudvalget, og vi håber bestemt, at de må komme til behandling. Jeg har for et par uger siden i en tale opfordret den højtærede finansminister til at fremskynde beregningerne over vore forslag. Jeg skal ikke bebrejde finansministeren, at det ikke er sket, for jeg ved, det er et stort og omfattende beregningsarbejde, men som oppositionsparti har vi faktisk ikke andre muligheder for at få disse beregninger gennemført. Vi har jo ingen mulighed for at gå til finansudvalget og f. eks. få penge til at tælle mandskabet inden for